

VALMISTA TAVARAA

Moni tahtoi tehdä voitavansa sen paljonpuhutun ilmastonmuutoksen pidättelemiseksi ja ylipäättään arjen hyvinvoinnin eteen. Miten ihmeessä se kuitenkin on mahdollista kun tuotannon maksimointi, tehokkuus ja muut läpimädät arvot rehottavat kaikkialla? Valheellisuus tökkii kaikkein eniten! Mistä tietää, ettei vaikkapa pientä, pilkkahintaista räsymattoa suurmarketin valtavilta hinnanpolkemismarkkinoilta ostaessaan, hanki lattialleen lapsityövoimalla tuotettua tavaraa? "Valmistuttaja".

Kun käsite "valmistuttaja" osui ensikertoja silmiini, ensimmäinen ajatus oli kirjoitusvirhe. Mutta peen marjat! Kaiken aikaa harvenevat ne tahot, joilla on pokkaa ilmoittaa kuluttajalle, mitä hän kuluttaa. Käsittämättömän röyhkeää! Kornia! Tässä kohtaa on turha puhua esim. "yrittäjän oikeusturvasta" tms., ei tässä siitä ole kiinni mikään! Vai eikö kauppaa tekevä taho enää tiedä vähääkään tuotannon alkumetreistä, materiaaleista jne. - ja on parasta olla ilmoittamatta sen kummemmin mitään? Vai eikö kiinnosta, kun oma etu on paras etu? Mitä halvemmalla, sen kalliimmalla.

Media tykittää ekoa ja korkealentoista arvokeskustelua, ja kuitenkin kaikki tietävät, että tällaisella kuluttajana olemisen (sietämättömän keveyden?) rajoittamisella ainoastaan lisätään kysymyksiä nostattavaa halpatuotantoa ulkomailla, työttömyyttä kotokonnuilla.

Miksi me tyydymme "valmistuttajiin" ja epäluottamusta herättävään "made in EU":hun? Eikö löydy riittävästi tahtoa pistää stoppi tälle tökerölle silmänpistolle? Emme kai me huikeiden %-alejen myötä ole kuin huumeessa, miettien "miten on hyvä palvelu ja huokeat hinnat – kyllä asiakasta sitten hienosti huomioidaan!" Olemmeko unohtaneet, että kuluttajalla on oikeus tietää!

Henriikka Valkama-Salmi